

CHỨNG THỰC QUYỀN CHÚA

TÔI tên là Phạm-tấn-Minh, 55 tuổi, thuộc-viên Hội-Thánh Bạc-liêu. Tôi vốn là tội-nhơn ghê-gớm, it ai tày: nào là tham-lam, gian-lận, cờ-bạc, rượu-chê, rầy đây mai đó, lấy vợ con người, đốt nhà người đến đổi bỏ cả vợ con, chỉ dẫn theo một đứm lên 4 tuổi đến chỗ khác làm ăn như một du-dăng. Đến lúc con tôi lên 19 thì nó đau ban đen, thầy phù-thủy chữa cho nó, chắt nó đứt ruột, và nó qua đời tại làng Mỹ-phước (Sóc-trăng). Lòng tôi bối-rối nhưng không có nguồn an-ủi nào. Tôi bèn trở về Bạc-liêu, và sự bối-rối càng thêm bối-rối. Quần-áo rách-rưới tả-toi, tiền bạc không có lại ghiền thuốc diều và trầu.

Một ngày kia, vào năm 1942, anh Tân-phước-Hưng, thuộc-viên chi-hội Bạc-liêu, cất-nghĩa đạo và khuyên tôi tin-nhận Chúa Jê-sus. Nào tôi đâu biết Chúa là ai, chỉ biết tiền mà thôi, nên tôi tin Chúa không vì mục-dịch được cứu-rỗi nhưng chỉ mong được sự giúp-đỡ của anh chị em trong khi túng-bần. Dầu vậy, ban đầu tôi cũng sốt-sắng thấy ai nghĩ đến cảnh đói rách của mình nên tôi ngã lòng và muốn bỏ Chúa. Nhưng cảm ơn Chúa, tôi có mua được quyền Kinh-Thánh, nên khi ấy tôi mở

Kinh-Thánh ra xem, thấy Chúa phán với tôi «Hãy giữ kẻo ngã». Chúa tỉnh-thức tôi, và nhờ Chúa tôi làm ăn dần dục được ít tiền sắm quần-áo, và cứ sốt-sắng nhóm lại thờ-phượng Chúa, nhưng vẫn còn cờ-bạc.

Năm 1944 anh Bùi-bá-Phước bảo tôi tuần tới sẽ chịu báp-têm, nhưng tôi suy-nghĩ chưa bỏ cờ-bạc được nên không dám nhận. Đến năm 1945 anh nhắc lại một lần nữa, nhưng tôi vẫn còn dính-dấp với rượu và thuốc diều thì làm thế nào.

Lần-lữa đến ngày 1 tháng 6 năm 1947 tôi mới chịu báp-têm. Tạ ơn Chúa, Ngài có đánh thức lòng tôi, từ ngày đó trong tôi có sự đổi mới và vui-vẻ lắm, vì biết chắc Chúa ở trong tôi. Tôi quyết-định sẽ xa lánh tội-lỗi để vẫn-vương và bước đi trong sự nên-thánh. Xin qui ông bà trong Hội-Thánh Chúa, nhớ cầu-nguyện cho tôi được ơn Chúa, cứ đổi mới càng ngày càng hơn và hết lòng hầu việc Ngài cùng dâng đem nhiều linh-hồn về với Ngài.

Thành-thật vài lời làm chứng, xin qui ông bà hiệp cùng tôi ngợi-khen Chúa là Đấng đã đoái đến kẻ tội-lỗi ghê-gớm như tôi. A-men.

— Phạm-tấn-Minh Hội-Thánh Tin-lành Bạc-liêu.

KHI CHÚNG TA XÂY BỨC TƯỜNG ĐỂ AN
TRÁNH TRONG ĐÓ, THÌ CHÚNG TA CŨNG NGĂN
CÁCH MÌNH KHỎI NHỮNG NGƯỜI BẠN TỐT
————— Ở NGOÀI BỨC TƯỜNG ĐÓ —————